

Nem feledjük el testvéreinket.

Bethlen István gróf okos ember. Egész Európa elismerte államférfiúi képességeit. Nemzete méltányolta azt a nagyszerű felkészültséget, amit igazáért való vitájában felmutatott. De hogy okosságát mennyi szívvvel, mennyi érzéssel tudja körülvenni, azt csak most, debreceni beszédje után látjuk egész tisztán.

A testvéreikért felzokogó szív nagyszerű megnyilatkozása volt a beszéd a helyes meglátások, a kiszámított lehetőségek és megvalósítható reménységek gondolatai közé ágyazva.

Igaza van ennek a hívő Bethlen Istvánnak, az életnek kell élni, a jövő százszorszép képeit nem szabad a jelent, a megfogható valóságot vakként meg nem látni. A jövő csak a jelenből sarjadhat ki és tényleg hiába készítünk elő revíziót és minden visszacsatolást, ha azok, akiknek kedvéért ez készül, már nem lesznek, vagy nem azok lesznek. Hiábavaló a küzdelem, ha akikért küzdünk, a küzdelem végén sehol sem lesznek.

Mert pusztulnak azok odaát, akikért harcolunk. Mi tudjuk legjobban, akik itt a végeken lakunk, hogy hány és hány templomban, iskolában, hivatalban szűnt meg 15 év alatt a magyar szó, hány gyermekkel feledtették el az édes anyanyelvét és hányból ölte ki a veres a testvéreire való gondolatot is.

Minden elnyomónk más módszert használ. Ki golyóval, ki korbáccsal, ki hamis szóval, ígéretessel, — de mind, mind egy céllal, egy eredménnyel: Itt is, ott is pusztul a magyar! Az iskolákon kezdik, a papok bebörtönzésén folytatják és végzik a föld, az ipar, a

Megafont kérünk az ünnepélyekre.

Salgótarján az elmúlt évtized alatt igen sok jelet adta nemcsak a természetes fejlődés esztétikai kidomborításának, hanem ezzel karöltve a gyakorlati érzék egészséges életrehívásának is. Hogy az utóbbi esztendő mostoha gazdasági viszonyai miatt ez a szépen indult, nagyarányú fejlődés megforpant, ezért itt helyben felelősségre senki sem vonható, nem gáncsolható, de egészen kicsi, a közönség érdekeit vagy kényelmét szolgáló beruházások, beszerzések azonban a viszonyok pénzhányára még sem irhatók.

Salgótarján közönsége minden hazafias megmozdulásból kiveszi a maga részét sokszor szebb és nagyobb megnyilvánulással, mint más, nálánál nagyobb városok. Teszi ezt a legnagyobb szerénységgel, minden országos sajtóbeli öndicsekvés és kikürtölés nélkül, de mindenkor magasabb kultúrára való megrendezésben. Szónokai a rákészültség és rátermettség minden követelményével el látva és megáldva lépnek a szónokok s hirdetik magyarnak és kicsinynek a Magyar Igazságot.

Igen! Ők felkészülnek nemcsak gyönyörű eszméktől ragyogó ünnepi beszédre, költeményre, de a hangterjede-

lemre is és mégis az az eredmény, hogy a szónokokat, előadókat csak az a pár kiváltságos hallja és érti meg, aki bizonyos rendezői, vagy szerencsés körülmény folytán a szónokok közelébe jutott. A távolabb állókhoz már csak hangfoszlányok jutnak, a még távolabb álló „miseria plebs” pedig megelégedhet azzal, ha látja, hogy a szónok a nagy erőlködésben mekkorára nyitja a száját. Szinte komikusan hat ez a hang erőszakolás s határozottan rontja a retorikai hatást is.

Ha tehát olyan szépen ünnepelünk, ha szónokaink, előadóink mindenkor kifogástalan felkészültséggel vállalják a terhes feladatot, akkor ők is, no meg a hallgatóság is megérdemlik, hogy ezekre az alkalmakra a város egy kétfélcseres megafont szerezne be és szereltesse a piactérre.

Ha pedig a városnak sem a beszerzésre, sem az esetenkénti bérletre fedezete nem lenne, akkor talán a helybeli iparvállalatok megértő vezetői ajándékozzák meg a város közönségét egy megafonnal, hogy a legközelebbi hazafias ünnepélyről mind a szónokok, mind a közönség, a kivonult diáksereggel együtt lelkileg felüdülve, megelégedetten hagyhassa el a piactert.

megélhetési lehetőség elrablásával. Koldus tarisznyával, maholnap hitétől, reményétől is alig-alig fűtve vánszorog az Ipoly tulsó partján a szenvedő magyar. Tudták nagyon jól, mit csinálnak azok, akik ezt az ördögi munkát végzik. Előbb a lelkét végezni ki a megszállott magyarságnak elvéve a lehetőséget a magyar szellemben való neveléstől, gondolkodástól, kiűzve azokat, akik a lelkekben a magyar érzést próbálták fenntartani, kommunista, nemzetközi eszmékkel tömve meg a hiszékenyek lelkét fizetett agitátorok révén s végezetül földjétől, megélhetésétől fosztva meg — ördögi program ez! Nem

változtat ezen az sem, hogy egyenlőre csak a nagybirtokok kerültek felosztásra és az egyszerű munkásnak nem kutatják nemzetiségét. Fokról-fokra, nyomról-nyomra gyűrűzik ez tovább, még csak a tornai hegyek alján s az Ipoly-Nyitra mentén ki nem hal az ezeréves magyar dal.

Igaza van Bethlen Istvánnak, nem szabad engedni, hogy a megszállott magyarság legelemibb magyar kultur lehetőségeitől megfosztassék, hogy megöljék a lelkét, amely emberi nyomoruságon, testi szenvedéseken túl értelmet, célt ad a revíziónak, a csonka hazában

vergődők törekvéseinek. A mi törekvéseinknek.

Mert nem halottakért, nem temetőért harcolunk, hanem az élőért és az életért. E lapocska hasábjai sem akarják a bányába zárt, eltemetett bányászok mentőcsapatának szerepét vállalni a végvidéken, akik csakánnyal döngetik meg időnkint a beomlott tárna elválasztó falát lélekzetfojtva, figyelve, hogy felel-e odaátrol még egy halk koppanás. Nem, mi az élet ajtaján dörömbölünk. Minket az a tudat éltet, emel, buzdít kitartásra, hogy a zárt kapu tulsó oldalán, annak megnyitakor diadalmas erőttől duzzadó testvértömeg ujjong felénk.

Nem akarjuk hagyni és nem is hagyjuk elveszni azokat, akiknek helyzetére Bethlen okossága kényszerített rápillantani. És mi itt a végeken hitet teszünk, — hiszszük, hogy ez az üzenet eljut a testvérekhez, — hitet teszünk arra, hogy szüntelen aggodalommal, szent meggyőződéssel, okos munkálással fogunk örködni az Ipolyon tuliak lelki szabadsága felett. Addig is, amíg ez az öröködés átmenti a nehéz helyzetben lévőket a szabad magyar levegő világába. Sz. J.

Jubiláris ünnepély.

A salgótarjáni II. körz. áll. el. fiúiskola tantestülete június hó 3-án d. e. 11 órakor tartotta az iskola 40 éves fennállásának, 25 éves állami jellegének jubiléum ünnepélyét. Ezen az alkalommal vett búcsút a testület a most nyugalmában vonuló Loser László iskolaigazgatótól is, aki 40 évi tanítói munka után hagyta el az iskola falait, hogy nemes, de fárasztó munka után a jólmegérdemelt pihenést élvezhesse.

Dacára az esős időnek az iskola udvara megtelt a nagyszámban megjelent közönséggel. Az ünnepségen megjelent dr. Visnovszky Rezső kir. tanfelügyelő, dr. Förster Kálmán polgármester és városunk vezető egyéniségei.

Amint Heitzel Julia fia, — ebben a házban pillantotta meg a napvilágot 1844 július 29-én.

Ezt a kettős okot és alkalmat akarjuk mi most felhasználni arra, hogy áldozzunk itt a szülőháznál, e magyar tudós dicső emlékének. E kettős okhoz még egy 3-dik ok is járul, amelyet Borbásunk kiváló életrajzírója, az ideai nagypénteken elhunyt Degen Árpád, jeles botanikusunk így fejezett ki: „Milyen megindulva állottunk Borbás Vince ravatalánál, melytől elbucsúztunk azon tudatban, hogy egy tetőtől-talpig magyar tudóst, egy nagy magyar tudóst temettünk, aki életében munkásságának értékével arányban álló elismerésben sohasem részesült; frissen hantolt sírjától eltávoztunk azon meggyőződéssel, hogy az utánunk következő nemzedéktől kell, hogy elvegye majdan azt a jutalmat, mellyel kartársai adósai maradtak.”

Mi tehát — salgótarjáni gimnázisták — az egykori egri gimnázistából világhírű tudóssá lett Borbás Vince 90 éves szülőháznál — szerény képességünkhöz és igénytelenségünkhöz mérten — a kartársaitól oly igaztalanul és mostohan megvonott elismerés hiányzó koszorújának egyik szerény, de illatos és színpompás virágját is ide akarjuk felüzni szülőháza falára s a kegyeletes megemlékezés tőlünk telhető, szerény adóját leróni Ipolyitke nagy szülőltje előtt, hogy ezzel mi is ne csak példát adjunk, de példát is vegyünk!

Nem akarok itt hosszú, részletes

Borbás emlék-ünnepség Ipolyitkén.

Irta: Dr. DORNYAY BÉLA.

Bár arányaiban és külsőségeiben talán nem feltűnő, de lélekben és bensőben annál felemelőbb és a hamar felejtő emberek közönyösségének megtörése miatt annál jelentősebb, kegyeletes emlék-ünnepséget rendezett a Salgótarjáni Chorin Ferenc Reálgimnázium tanulóifjúságának 40 tagból álló és Dr. Dornay Béla, Semetkay József és Weinzierl Vilmos tanárok vezetésével kiránduló csoportja Ipolyitkén, 1934 május 14-én. A rögtönzött emlékünnepeken a község esperes-plébánosának és gimnáziumunk kath. tanulói püspöki biztosának, Fehér Miklósnak, Karancseszi plébánosának, Horváth Lászlónak, Borbás Vince egyetlen élő, ipolyitkei rokonának, unokaöccsének: Liptay Ferencnek, azután Kaszper Kálmán áll. tanító, kárpátgyesületi titkárnak, a helybeli tanítói karnak és tanuló ifjúságnak és az összesereglett községbelieknek jelenlétében, kegyeletes szavakkal hódoltak Nógrád megye kiváló szülőltje, a világhírű tudós, néhai dejtéri Borbás Vince emlékének, az ő ipolyitkei szülőháznál, születésének 90 éves fordulójára alkalmával.

Megható volt ez a családias meghittségi kis ünnepség, melyen Dr. Dornay Béla tanár méltatta Borbás Vince érdemeit az alább közölt emlékbeszéddel, majd Fehér Miklós mondott rögtönzött, de a töle megszokott szónoki len-

dülettel és hévvel telt és az általa személyesen is ismert Borbás Vince jelentőségét híven ecsetelő beszédet. Utána Molnár István, reálgimn. V. oszt. tanuló szavalt a Tompa Mihálynak Virágregéihez írt gyönyörű „Előhang”-ját. A megindító ünnepséget a tanuló ifjúság a „Hiszekegy” elnevelésével nyitotta meg és a Szózat-tal zárta be. Megható volt, mikor dr. Dornay Béla tanár elhelyezte a salgótarjáni reálgimnázium babérkoszorúját a Borbás Vince egykori — és lából épült, de már rég lebontott — szülőháznak helyén épült ház oromfalára, de talán még meghatóbb és főleg még stilszerűbb volt az ipolyitkei elemi iskolások melléje helyezett két koszorúja, melyeket Ipolyitke mezei vadvirágjaiból fontak kegyeletes kezek annak a Borbás Vincének emlékére, aki oly sokat kutatta és tanulmányozta valamikor a szeretett szülőföldje virágait, Flóra istenasszony ezen bájos gyermekeit!

Borbás Vince szülőháznál a következő emlékbeszédet mondotta el dr. Dornay Béla reálgimnáziumi tanár:

Mélyen tisztelt ünneplő Közönség! Kedves Tanítványaim!

Még mielőtt a Nagyméltóságú Válás és Központatlansági Miniszter Ur a „Madarak és fák napjának” méltó megünneplését intézményessé tette volna, illetőleg az 59.963/1932 VIII. d. számú rendeletében kifejezte volna azon akaratát, miszerint tanulóifjúságunk lelkében a nemzeti történelmünk, irodalmunk és művészetünk nagyjainak, valamint a ki-

váló tudósainknak emléke is állandóan ébrentartassék — mi, a salgótarjáni Chorin Ferenc reálgimnázium tanári kara és ifjúsága — már évekkel előbb, szinte ösztönösen érezve ennek az ügynek fontosságát és jelentőségét — már 1926. V. 14. elzárandokoltunk Kazárra, Szabó István egykori plébános, a M. Tudományos Akadémia tagjának sírjához, hogy ott ezen kiváló hellenista írónk sírjánál rójjuk le tanulóifjúságunk kegyeletes háláját nagy tudósunk emléke iránt.

Ha tehát mi a kegyeletes emlékezést Salgótarján környékén már jóval előbb, önként is megtettük, még halványozottabb mértékben kell, hogy megtegyük akkor, midőn ezt a kegyeletes megemlékezést a nagyméltóságú kultuszminiszter ur intézményessé tenni, állandósítani akarja! Mint már említettem ezen rendeletében azt akarja — többek közt — a miniszter ur, hogy a kiváló tudósaink emléke is ébrentartassék a magyar ifjúságunk előtt! Ezért zárandokoltunk most ide — mi salgótarjáni diákok — ebbe az ipolymenti, szépfekvésű, kedves községbe, hogy az ő legnagyobb szülőltjének, Nógrádmegye egyik legnagyobb tudós fiának, a magyar növénytan vagyis botanika egyik büszkeségének és elismert szaktekintélyének szülőháznál, kegyeletes megemlékezésünkhöz hódoljunk!

Tesszük ezt annál nagyobb örömmel, mert ezen év júliusában lesz éppen 90-dik éve, hogy ez a zseniális férfi: dejtéri Borbás Vince egyetemi tanár, dejtéri Borbás Ferenc kántor és jegyző, vá-

Uj üzlet!

Szép és kellemes
lesz otthona, ha
BUTORÁTdusan felszerelt butoráruháza-
ban vásárolja.

LÖWY GYULA butoráruház

Salgótarján,
Fő-utca.

Uj árak!

R. k. templom
mellett.

Az ünnepély a Himnusz-eléneklésével kezdődött, melyet az iskola kétszólólamu énekkara énekelt Fekete Gyula áll. tanító vezetésével. Körmöczy György h. ig. tanító megnyitóbeszéde után szebbnél szebb műsorszámok következtek, amelyek közül a negyedik osztály növendékei által előadott szavalókórus tett nagy hatást a jelenlévőkre.

Az ünnepi beszédet Traum Péter r. k. esp. plébános tartotta, aki meghatározó emlékeztetést tett az iskola első igazgatójáról Holcsek Antal nyug. igazgatóról és búcsúztatta a most nyugalomba vonult Loser László ig. tanítót. Majd lendületes, hazafias érzéstől sugált beszédben méltatta az iskola által kibontott irredenta zászló jelentőségét, figyelmeztetve az ifjúságot a jövőbeli nagy nemzeti feladatuk lelkiismeretes és becsületes teljesítésére. — Míg a zászló felemelkedett a magasba, az énekkar „Mi nem feledhetünk” c. hazafias dalt énekelt. Ennek befejezése után izzó hazafias lelkesedéssel és a szebb és boldogabb magyar haza feltámadásának reményében vette át a zászlót az iskola igazgatója, melynek felírása „Igazságot Magyarországnak” eszébe juttatja minden magyarnak azt a sok fájdalmat, könnyet és keserűséget, amely a trianoni béke következtében él az itt élő és elszakított magyar testvéreink szívében.

Az elkészített emlékmű, a feldarabolt ezeréves magyar haza képét mutatja. Benne az elszakított részek különböző színű virágokkal vannak feltüntetve. Mögötte emelkedik az irredenta zászló. Az emlékművet takaró fehér lepel eltávolítása után a közönség mély meghatottsággal nézte a Fekete Gyula áll. tanító által tervezett és elkészített csonka haza képét s bizony sokak szemében láttuk megcsillani a magyar keserűség és fájdalom könnyeit.

Az emlékműre az első koszorút dr. Förster Kálmán polgármester helyezte el a város nevében hazafias jelmondat kíséretében. Koszorút helyeztek az emlékműre az állami iskolák tantestülete nevében Nagy Antal igazgató-tanító, a volt növendékek képviselőjében Kovács Gyula kereskedő és az iskola tanulóinak nevében Forgó VI. oszt. tanuló.

Lóser László nyug. igazgatót a tantestület-részéről Balás Samu áll. tanító búcsúztatta, aki a testület nevében értékes emléktárgyat nyújtott át a távozó igazgatónak. Az igazi és őszinte kartársi szeretettől áthatott beszéd könnyekre fakasztotta a távozó igazgatót. Mély hatást keltett dr. Visnovszky Rezső kir. tanfelügyelő búcsúbeszéde, aki a mindenki által szerénységről ismert „Laci bácsi” 40 éves tanítói munkáját példaképül állította a vármegyéje tanítóinak. A szeretett és

a tanítói munka megbecsülésének hangsúlyozásával kért a jó Istentől egészséget és hosszú, megelégedett életet a távozó iskola igazgató számára.

Lóser László nyug. igazgató, a meghatottságtól könnyes szemmel köszöntötte meg az őt ért ünnepeltetést, szerényen elhárítva magáról minden dicséretet, mint mondotta ő csak annyit tett 40 éven keresztül, mint amennyit minden magyar tanító megtesz iskolájában, hogy ennek a

Radó Lászlóék újra Salgótarjánban.

Hatalmas érdeklődés mellett kezdődött az új színi szezon.

Nincs egy hete, hogy Radó László színtársulata megkezdte a harcot Salgótarján szívének meghódításáért s mire e sorok napvilágot látnak, Radó László és színtársulata már meg is hódította Salgótarján szívé.

Mert az előadott darabok mind nagyszerű alkalmat adtak arra, hogy a közönség és a színház összelepedjen. Alkalmat adtak arra, hogy a város publikuma régi kedvenceit testhez szabott szerepekben láthassa viszont s az új erőket pedig, hogy képességeiket csillogtatva, egycsapásra „beérkezzenek” Salgótarjánban is.

Öröm volt látni, hogy lelkesedik a város közönsége a becsületesen dolgozó, szívvel-leléssel játszó színtársulattal. De öröm volt látni azt is, hogy ez a lelkesedés miképpen ejtette rabul a színészek szívére, hogy az első örömteli mosoly és pajkos jókedv ott ragyog szemeikben továbbra is előadásról-előadásra. Ezt a mosolyt és jókedvet szórják estéről-estére a hálás és megelégedett közönségnek, amelynek nyomán még jobban kinyílik a szív, még inkább egymásra talál a vidéki színészet egyik legideálisabban összeállított társulata és a göröngyös utakon haladó vidéki színészet megértő barátja: Salgótarján.

Megnyitó előadásnak Török Rezső és Fényes Szabolcs Budapesti is rendkívüli sikert aratott darabját a „Csipetkét” láttuk. Örültünk ennek a darabválasztásnak azért is, mert a színtársulat majdnem minden egyes tagjazzal kapcsolatban is kitűnő érvényesüléshez jutott.

Az új szubrett, Téglássy Emma fiataloságával, szépségével, kedves megjelölésével, nagy táncművelésével, lágy hangjával behízelegte magát oda, ahová eddig kevés színésznő jutott Szokolay Etán kívül. Az ujak közül mindjárt Szabó István kell említeni, aki Vilmos szerepében a legkitűnőbb színésznek bizonyult. Pajor István és Lányi István a két bonviván férfias megjelenésükkel, biztos fel-

sokat szenvedett és annyi sebből vérző magyar hazának becsületes és derék polgárai legyenek. A műsor utolsó száma hazafias szindarab volt, amelynek véglen meghatározó jelenete az iskola első igazgatójának és a most távozó igazgató arcoképeinek feldiszipítése és az intézet növendékei és volt növendékeinek tőlük való búcsúzása volt. Az öreg diákok közül Patay Istvánt és jelenlegi növendékek közül különösen ki kell emelni Spiska Berci IV. oszt. tanuló, akinek játéka általános feltűnést keltett. Nagyszerű szereplését a közönség sok tapsal jutalmazta. Dacára a meg-megújuló esőnek a közönség végig kitartott és távozásában elragadtatással beszélt a műsor minden egyes számáról és dicsérte a precíz rendezést, amelyből a tantestület minden tagja alaposan kivette részét. A magunk részéről is őszintén gratulálunk a tantestület munkájához és őszinte elismeréssel adózunk Fekete Gyula áll. tanítónak, — aki annyi fáradtsággal és nehézséggel küzdve létrehozta az örökké nevezetes emlékművet és kedves énekkarával, szavalókórusával oly nagy sikereket ért el.

lépésükkel, jó hangjukkal a további darabok során is bebizonyították, hogy nyereségei a színtársulatnak. Hetényi Ferenc, az új táncoskomikus elegáns, finom játékkal, mosolygós szemével boszorkányos táncművelésével az igazi táncoskomikus élő alakja és a festő szerepében megérdemelt nagy sikert aratott.

És jönnek egymásután régi kedvenceink. Első helyen Szokolay Eta, Szilvássy Tusi, Gyürky Rózi, Witt Böske, Radó László, Perényi Kálmán, azután Török Sári és a többiek. Minden jelző kopott lesz Szokolay Eta, Radó László, Perényi Kálmán művészetéhez. Ember a hid alatt, Bál a Savoyban, Sybill, az Aranyifju egy-egy állomása annak a nagyszerű utnak, amit ezek az Istennelöltöttek tehetségű színészek felfelé tesznek.

„Az Aranyifju”-ban a Vígsház kiváló tagja, a magyar filmek hősszerelmese is Jávor Pál vendégszerepelt. Róla és az ő kivételes tehetségéről már fővárosi lapok zengtek dicsőhimnusz. Nem Salgótarjánban, hanem az egész országnak a színésze és Salgótarjánban csak igazolta országos nevét.

A salgótarjáni ipartestület homlokzatán minden este kigyulladnak a lámpák, hogy a szürke hétköznapiak ezernyi gondjában és bajában is a magyar szellem, a magyar szó örökkévalóságát s ezáltal nemzetünk szebb jövőjébe vetett rendületlen hitet hirdessék, ápolják, élesítsék és ébren tartsák.

A vidéki színészet ezen szent hivatásáért megérdemli, hogy Radó László társulata a feléjük sugárzó szereteten keresztül ismerje és érezze meg ennek a városnak meleg szívét és a megpróbáltatások nehéz napjaiban is megőrzött művészetet pártoló tisztá, nemes lelkét.

Hírek és különfélek

Személyi hír. P. Ferenc Vilmos vajdahunyadi rendházfőnök, a római ferences generális-miniszter által kiküldött vizitátor szerdán este az északi plébánia hitéleti és mindennemű adminisztratív munkájának megvizsgálására városunkba érkezett. A vizitátort a kápolna bejáratánál püspöki ünnepélyes fogadtatásban részesítették a papság és a hívek. A vizitátor az összes ferences plébániákat felülvizsgálja, majd vezeti a július hóban Budapestben megtartandó magyar tartományi főnökök választást eszközölő káptalani gyűlést. Városunkból szombaton délután a 2 órai Mavarral távozik Szécsénybe.

A Ferences plébánián az úrnap körmenet f. hó 3-án volt a szokásos ünnepélyességgel. Az acélgári zenekar egyházi zenekisére mellett a katonaság, hatóságok, hivatalok küldöttségei kísérték az Oltáriszentséget, melyet P. Marián házfőnök plébános vitt, paplarsáinak aszisztilása mellett. Az izléses sátrakat a rózsafüzértársulat, az oltáregylet, az államrendőrség és Szmolka Mihály és felesége állították fel.

Füleki-utca 2 szám alatti házhely eladó.

ASPIRIN
tabletták
a megfűlés első jelei-
nél és fejfájásnál
Gyógyszertárban kapható.

A Szent Erzsébet Kath. Nőegylet ezúton nyugtázza hálás köszönettel a június 10-i nyeremény sorsolására e héten beérkezett nemesszívű adományokat: Szilárdy István: főnyeremény 1 db. egy éves süldő és 1 bárány. (Itt közöljük, hogy a múlt számban hibás szedés folytán téves adat került a lapba, amiért szíves elnézést kérünk). Dr. Soldos Béla főispán 10 P, Szent László 25 P, Salgótarjáni Köszönbánya R. T. 40 P, Rómer Árpád 6 pár selyemharisnya és 3 pár keztyű, Mayer Vilmos 1 üveg konyak és 1 kg. kakaó, Salgótarjáni Takaréksz. P. Klein Márkusz cég 10 kg. 0-ás liszt, Barabás Árpád 15 kg. lencse, Korbász Viktor 50 tojás, 20 kg. bab, Derby sajtgyár 6 doboz sajt, Révay Sándorné 6 db. szappan, fogkrém, шамpon és fogkefe, Keresztény Iparosok Szövetkezete 3 doboz desszert, 2 doboz csokoládé-bonbon, Kainer Mór 6 db. befőtt üveg, 3 db. disztárgy, Niederland Gyuláné egy db. sütemény készlet és egy drb. befőtt készlet, Ker. Iparosok szöv. 3 doboz desszert 2 doboz csokoládé bonbon, Schreiner Jenőné 1 bányászfokos 1 habverő egy reszelő, Deák Józsefné 1 husslítő egy reszelő, Zagyvapálfalvai üveggyár 1 pár csirke, Hirschgyár 10 drb. gyári készítmény, Rauchverger szappangyár 10 doboz mosópor 20 drb. szappan, Peész Árpádné utalvány 1 kgr. fagyfaltra. — E helyen is megköszönjük Radó László színigazgatónak azon kedves és spontán támogatását, amellyel a sorsoláshoz 15 drb. színházjegyet ajánlott fel „nyeremény tárgy” gyanánt.

Ma (szombaton) délután negyed 4 órakor lesz a polgári iskola tornaünnepélye az SBTC pályán.

Megkezdődtek a vizsgák. Az elemi iskolákban a hittan vizsgák megkezdődtek. A kath. vizsgák Horváth Gyula kerületi esperes, kisterenyei plébános elnökölt. A többi tantárgyakból e hó második felében lesznek a vizsgák a kultuszminiszter rendelkezése szerint. — A gimnáziumban az érettségi vizsgálatok és magánvizsgák e hó közepén lesznek.

A Katolikus Népszövetség salgótarjáni és környéki szervezete 1934. évi június hó 10-én délelőtt 11 órai kezdettel, a katolikus kör nagytermében összejövetelt tart. Ezen az összejövetelen beszélni fog Lendvay István író, kiváló szónok is. Egyben értesítjük a helyi szervezet vezető tagjait, hogy Borián Ferenc központi titkár 9-én este 8 órai kezdettel a katolikus körben vezetőségi megbeszélést fog tartani.

Mindenki ott lesz vasárnap, június 10-én délután a Szent Erzsébet Róm. Kath. Nőegylet néppünnepélyén a városi Liget-vendéglőben. Kezdeté d. u. 3 órakor. Belépti díj 20 fillér.

Évzáró ünnepély elhalasztása a piactéri ovodában. Az ovodában hirtelen fellépő gyermekbetegség miatt a f. hó 9-ére hirdetett évzáró ünnepélyt bizonytalan időre elhalasztották. Az ünnepély megtartásának idejét jövő számunkban közöljük.

A frontarcosok zagyvapálfalvai csoportja f. hó 24-én d. u. 3 órai kezdettel táncal és díjtekézzel jótékonycélú mulatságot tart a zagyvapálfalvai bányakaszinóban. A kugliversenyre igen szép tárgyakat szerzett be az agilis rendezőség. Villamosjáratról is gondoskodás történt.

Fő-utcán emeleti négyszobás előszoba-konyha utcai lakás azonnalra kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

életrajzot, vagy pláne tudományos méltatást adni Borbás Vincéről. Erre egyrészt hivatottnak sem érzem magamat, másrészt az idő rövidsége és e hely alkalatlansága és a tisztán csak kegyelet célunk sem ad módot nekem! De rövid vonásokban mégis vázolniom kell nagy tudósnak küzdölmény pályafutását és méltatnom kell, ha csak a legrövidebben is, azokat a tudományos nagy érdemeiket, amelyek őt a magyar növénytan, a magyar flóra történetében szinte korszakalkotóvá tették!

Atyja: dejtéri Borbás Ferenc, bár Ipolylitke jegyzője és kántora is volt egy személyben, szegény, vagyontalan ember volt és így fiát is csak a rozsnói püspök és az egri érsek ösztöndíjával taníttathatta az egri gimnáziumban, hol mind a 8 osztályt végezte 1860-tól 1868-ig, amikor kitűnő eredménnyel érettségizett. Társai közül különösen Belky Jánosnak, a későbbi kolozsvári orvosprofesszornak volt a vetélytársa, akivel megleszített munkával küzd az elsőségért. Meg is van az eredmény, mert tanáraik Belkyt

és Borbást állítják példaként a többiek elé.

„Borbás jelleme úgy látszik korán kialakult. Szegény sorsban volt, segítségül és önmunkájával tartotta fenn magát. Társainál néhány évvel idősebb, így természetesen, hogy sokkal komolyabb is. Bizalmasabb barátságot nem köt senkivel. Elvonul s könyveinek és tanulmányainak él. Társai közül magas természetű, vörhenyes, szőke nagy hajával, később bajuszával és szakállával is kitűnik.”

Felsőbb osztályos korában ismerkedik meg egyik osztálytársának apjával: Varga érseki főkeretessel, a jeles botanikussal s a hatalmas érseki kert növényei közt megkedveli ő is a „scientia amabilis”-t. Még jobban fokozza ezt benne a kiváló botanikus Vrabélyi Márton (1807—1877), aki valamikor gr. Károlyi György parádi uradalmának volt gazdaságátja, Borbás egri diákéveiben pedig, mint nyugdíjas Egerben élt teljesen a botanikának, főleg a florisztikának szentelve minden idejét.

(Folyt. köv.)

Mindennek vége.

Mindennek vége! a szeretet tüzének
Ellobog a fel-felcsapó lángja.
Elnémul a szívünk parancsoló vágya.

A lélek öröme, bármilyen parányi
Alig pihen; sebes szárnyon repül,
A gyönyörben fürdő érzés alámerül.

Az egykor fénylő szem, bágyadtan
[révedez,
Egy-egy emléknél néha felderül,
A kacagó száznak forró csókja lehül...

Elfáradunk lassan... Ölelése gyöngül
A régen erős, acélos karnak,
Csak pihenünk... Vágyak nem zavarnak.

Mindennek vége; — a bánat is elmúlik.
A szív se fáj — ha az ut véget ér,
Mit az Élet nekünk szűken, vagy bőven

[mér!
vitéz Jónás Ödönné.

Vitézavatás a Margitszigeten.

F. hó 3-án a kormányzó 5 évi szünet után vitézeket avatott, melynek képrázatos, de egyben felemelő és megható ünnepséget fényképekben, színes leírásokban hozták az újságok, de közvetítette a rádió is. Városunkból az alábbi vitézek kerültek avatás alá, akik nagyrészt már a vármegyei vitézi szerv. előtt letették az esküt régebben: Donászy Győző kerekedő, Temesváry Antal acélgyári alkalmazott, Barabás Dezső acélgyári alkalmazott, Gyöngyösi János bányai alkalmazott, Gyöngyösi János várományos, Mosonújvári Frigyes, Kakuk László, Salgó József, Földi József. — Ugyanakkor avatták vitézzé Soós Elsnér Gusztáv csendőrnagyot, aki városunkban hosszú ideig teljesített szolgálatot, továbbá Donászy Kulhay Károly szombathelyi emléklapos tisztet, aki Donászy Győzőnek veje. — Mindannyiuknak őszinte szívből gratulálunk s kívánjuk, hogy a magas kitüntetés hosszú éveken át egészségben viselhesse a haza boldogítására!

Szenzációs nyereménysorsolás lesz vasárnap délután a Szent Erzsébet Nőegylet jótékony célú népi ünnepélyén. Egy sorsjegy 20 fillér.

Az Evangélikus Nőegylet júniálisát mult vasárnap alaposan befolyásolta a kedvezőtlen időjárás, aminek ellenére is azonban jóleső érzéssel köszöntötte az egylet szépszámban egybesereglett hivat és barátait, akik a rossz idő ellenére is eljöttek erre a találkozásra. Erről a helyről is illesse köszönet a következő adományokat és támogatásokat: Moticska Nándor 5 P, Niederland Gyula 5, N. N. 10, Bilder Tódor 2, Gólián Rezső 2, dr. Kiss Lajos és neje 5, Lip-tay B. Jenőné 2, Mayer Vilmosné 2, Dbs. 2, Hlinka János 3, Kapusi Istvánné 2, Lischka Frigyesné 2, Brunzel József 2, Hrubecz Andrásné 2 P. Ezenkívül számtalan egypengős és kisebb adomány, sütemény, torta stb. tette lehetővé azt, hogy Pantyk Árpádné és Moticska Nándorné elnökök vezetésével a nőegyleti tagok önzetlen fáradozása eredményes lett. A gyermekek számára a kakaókiosztással szerzett örömet Krajcsó-vits Gyula és neje 150 dr. sütemény-adománya tette teljessé és Takács Ferenc 40 dr. zsemleje, akik külön is fogadják a Nőegylet és az ifjúság halál köszönetét.

Potom pénzért pompásan szórakozhatik vasárnap d. u. a Szent Erzsébet Nőegylet népi ünnepélyén.

Köszömet az Aspirin-Tabletták fájdalomcsillapító hatása minden meghűléses megbetegedésnél. De nem mindenki tudja, hogy hamisítványok is vannak forgalomban és gyakran pót-szerek is kínálnak megvételre. Hogy magunkat káros utóhatásoktól megóvjuk, ügyeljünk Aspirin-tabletták vásárlásánál mindig az eredeti „Bayer” csomagolásra (a zöld szalaggal) mert csak ebben kerülnek forgalomba az eredeti tabletták.

Nem csodaszor, de mégis csodálatos eredményeket értek el mindenkor a valódi Diana-sősborszer használataival. Sok-sok ezer elismerő és hálalevél bizonyítja ezt.

Agilis, összeköttetésekkel rendelkező urakat (hölgyeket)

akvizíciós munkára

megfelelő jövedelemmel felvesz. Jelentkezést betanítjuk. Jelentkezni: **Magyar Francia Biztosító R. T.** irodájában Erzsébet-ut 6 szám alatt 11-én reggel 9 órakor lehet.

A III. k. áll. el. iskola 25 éves jubileumi ünnepélye

Vasárnap f. hó 3-án ülte tekintélyéhez méltóan a III. k. áll. ell. iskola fennállásának 25 éves jubileumát. Már a reggeli órákban 70—80 főnyi volt növendék gyűlt össze és vonult zászlók alatt szentmisét hallgatni. Az ünnepély délután 5 órakor kezdődött, mely időre már zsufolásig megtelt a Kath. kör nagyterme, mely sajnos ez alkalommal kicsinek bizonyult és sokan kénytelenek voltak az érdeklődők közül eltávolozni a férőhelyek hiányában.

A közönség soraiban ott láttuk dr. Visnovszky Rezső vezető királyi tanfelügyelőt, a polgármester képviselőt, Horváth László tanácsnokot, a vállalatok részéről Sente László kormánytanácsos gyárigazgatót és Tarnay Kálmán gyárvezetőt, Traut Péter esperes-plébánost, Balás Béla és Schlésinger Dániel hitoktatókat, az államvasutak részéről Fekete Károly állomásfőnököt, a gimnázium és polgári iskolák tanártestületének képviselőit, az állami el. iskolák, valamint a vállalatok iskoláinak tanfelületi tagjait és még számos hivatali képviselőt megjelenteket, akiknek nevét sajnos nem sikerült feljegyezni.

A Római Kath. Olvasókör dalárdája Csanády Miklós vezetésével mellett a Hísekegy élénklésével nyitotta meg az ünnepélyt, melynek bevezetésül Szölössy Ferenc IV. o. tanuló az iskola növendéke dr. Visnovszky Rezső kir. tanfelügyelő ez alkalomra írt „Prológ”-ját adta elő. Majd Sztankovits János igazgató üdvözölte a megjelenteket.

Szente László kormánytanácsos gyárigazgató, mint annak a gyárnak az igazgatója, melynek kebelében alakult iskolából fejlődött a jubiláns intézet, ünnepi beszéd keretében vázolta annak megalakulását, az elmúlt 25 esztendő történetét, a világháború viszontagságos éveit, mely idő alatt nem egyszer katonaság foglalta le az iskolát, majd a katonaság által megszállva tartott polgáriiskolát helyezték el az intézetben, végül az idegen megszállás alatt csehek tanyáztak benne. Mindezek dacára tovább fejlődött Sztankovits János igazgató vezetésével — aki megalakulásától kezdve igazgatója az iskolának — kiheverte a súlyos sebeket, folytonosan fejlődve, a mai tiz tanerőnél sem állapodott meg, a további fejlődésre és áldásos nevelőmunkára Isten áldását kéri.

Szente László ünnepi beszéde után következett az iskola jelenlegi növendékeinek közreműködésével lejátszott mesejáték: Hajtay Etelka „Böske királykisasszony lesz” c. 3 felvonásos bájos színműve.

Az előadás nem a megszokott ke-retek között mozgott, felülemelkedett a gyermekelőadások keretén s oly kiváló teljesítményt nyújtott a darabban szereplő hatalmas számú 80 főnyi együttes, mely méltó hirdetője volt az iskola kulturájának, mely nemcsak szellemi téren nyújtott kiválót, hanem a testkultúra művelésében is adott izelítőt. A darab keretén belül előadott pompás cserkész-tornamutatónyok, bájos leple és tündértáncok és a vérszédítő magyar toborzó után, melyet Venczel Mancsi VI. o. tanuló kitűnő magyar szótáncra vezetett be, aki könnyed bájjal, tüzes hévvel, magyar szívvél táncolta ezt a gyönyörű táncot, míg a lassan bekapcsolódó 8 pár színes magyar ruhába öltözött táncos vele együtt ropta a toborzót felejtethetetlen színes képet nyújtva úgy, hogy a közönség zajos tetszésnyilvánítására meg kellett ismételnük.

Valóban nagy munkát végezhetett a tantestület míg ily tökéletes színvonalra emelte ezt a bájos mesejátékot, úgy a szöveg hibátlan előadása, a ritmikai jelenetek tökéletes, megkapó volta valamint a színpompás öltözetek, dekorációk révén, de még a mese határain belül sem feledkeztek meg a magyar dalról és a magyar táncról.

A egyszerű előadás után a volt növendékek közül Gézy Böske, Fekete Pál és Verseggy Ferenc adták elő a „Forog vagy nem forog” c. 1 felvonásos tréfát, mindvégig derűs kedvre hangolva, harsogó kacajra fakasztva a nézőközönséget.

A mult és a jelen találkozott e két előadás alkalmával, de az eszme, a cél és a kivétel ugyanaz volt: Kiválót nyújtani. Ez tökéletesen sikerült is. Láthatuk, hogy az iskola növendékeinek nevelői nemcsak az előírt sablonos munkát végzik, hanem egyénenként is foglalkoznak a növendékekkel, máskülönb az azok a tehetséges gyermekek, akiket a színdarab keretén belül hallottunk előadni, énekelni és láttunk táncolni, elvesztek volna abban a szürke nagy tömegben, mely csak az iskolabájjal kötelezőségeit teljesíti.

A tudás forrása az iskola és ebben a forrásban nem méreg folyik, de méreg is folyhatott volna — mondotta Traut Péter esperes-plébános záróbeszédében. Valóban folyhatott volna méreg is, megmérgezve, megölve a lelkeket és akkor ezen a délutánon nem gyönyörködött volna a szemünk; nem emelkedett volna a lelkünk láttán az új generációnak, a ki-elhozták erre a délutánra a magyar tudást, a magyar szívet és a magyar lelket.

SPORT.

Hivatalos értesítő

Kivonat az ELASz Mátavideki III. osztálya Intéző és Fegyelmi Bizottságának 1934. június 6-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A bizottság felhívja PBÜSE vezetőségét, hogy az egyesület intézője a június 13-i intéző bizottsági gyűlésre hozza magával az I., II. és III. o. csapatok meccs-könyveit, valamint Balázs András, Huszár József, Jedrajcsik Gyula, Kiss Sándor, Melicher Sándor, Mocsányi János, Nagy Lajos, Panyi József, Rappi László és Bakó Gyula játékosok igazolványait. A f. hó 10-re kitűzött mérkőzéseken a felsorolt játékosoknak játékjoga nincs.

Répás József MTE játékost a fegy. szab. 348 § g) pontja alapján bírószéretért 4 hónapra, 1934. okt. 1-ig a játéktól eltiltja.

Lábas Ferenc LSE játékost a fegy. szab. 330 § b) pontja alapján 1 óra, f. é. július hó 4-ig a játéktól eltiltja.

Az újrajátszandó mérkőzéseket a következőképpen osztja be:

június 17-én:

LSE—SBTC levente RTC—SSE Haladás PBÜSE—KSC.

június 24-én:

SBTC levente—PBÜSE SBTC b)—KSC

Felhívja PBÜSE és SSE vezetőségét a június havi tagdíj haladéktalan befizetésére.

Bollner s. k.
h. elnök.

Król s. k.
h. elnök.

A magyar pusztítás ellen.

A trianoni béke revíziója érdekében folytatott harcunkban e küzdelem egyik kitűnő bajvivója, Bethlen István gróf érdekes és megszívlelésre méltó új szempontot vetített a magyarság elé. Debreceni riadójában azt a kérdést tette fel, vajon kinek csinálunk revíziót, ha ennek elérkezéig kipusztítják az Erdélyben, a Felvidéken és a Délvidéken élő magyarságot. Nem szabad engednünk, hogy ez megtörténhessen, sokkal nagyobb gondot kell fordítanunk az elszakított területeken élő magyarság sorsára és védelmére, mint eddig tettük. A revízió előtérbenyomulása óta az idegen megszállók nyitottak az a politikát csinálják, hogy a magyarság számát az üldöztetések különböző módszereivel minél kisebbre nyomják le, sőt arra törekcsenek, hogy kiirtsák a magyarságot és így ne legyen jogcímünk e területek visszakövetelésére.

Valóban fel kell figyelni Bethlen riadójára, amely nemcsak a csonkaországban élő magyarság és a magyar kormány számára jelöl meg fokozott kötelezettségeket, hanem alkalmas arra is, hogy a világ közvéleményének figyelmét ráirányítsa a béke revízióért folytatott mozgalmunk retorziójaként megnyilvánuló és egyre erősödő üldöztetésekre.

A magyarságnak a befelé és kifelé való kötelezettség teljesítése érdekében behatóan kell foglalkozni azzal a fontos kérdéssel, melyet most Bethlen a világ elé tárt. Bár nem új dolog ez, mégis nagy a fontossága a kérdés új megvilágításának, mert kétségtelen, hogy a sorozatos kisebbségi üldöztetés ügye talán éppen azért, mert hosszú évek óta folyik,

CSILLAPITJA,
MEGSZÜNTETI FAJDALMAIT,
HA VALÓDI

DIANA

SÖSBORSZESSEL

ÁTITATOTT VATTAT,
TESZ A FAJÓK FOGAL

a nagyobb események során háttérbe szorult és jelentőségében is csökkenni látszott.

Megrázó erejűek Bethlennek azok a szavai, amelyekkel rámutat erre a veszedelemre, mikor azt mondja, úgy látja, hogy az utolsó két évben a revízió kérdése került előtérbe és ennek rovására elhanyagoltuk a kisebbségi kérdést. Lehet, hogy a revíziótól évek választanak el s kérdés, kinek számára csinálunk revíziót, ha nem gondoskodunk arról, hogy Erdélyben, a Felvidéken és Délvidéken biztosított legyen magyar testvéreink élete, kinek számára harcoljuk ki a revíziót, ha nem tudjuk megóvni őket az elnyomástól, attól a pusztító hadjáratától, melyet szomszédaink folytatnak ellenünk? Az üldöztetés olyan mértékben növekedett, amilyen mértékben előtérbe helyezték a revíziót, mintha azt akarnák mutatni ezzel ellenségeink, hogy követeljük ám Európától a revíziót, abból ugyan nem lesz semmi, mert addig megemészthük az uralmunk alá került magyar kisebbséget és nem lesz többé Erdélyben, a Felvidéken és a Délvidéken magyar, akinek érdekében a revízió megvalósítható lenne.

A naponta érkező szomorú hírekből tudjuk, hogy milyen rettenetes a helyzete elszakított testvéreinknek, tudjuk, hogy a névelmezés révén az idegennevű magyarok gyerekeit nem engedik magyar iskolába, mégis döbbenetes Bethlennek az a megállapítása, hogy Erdélyben a magyar gyermekeknek ma már csak egy-harmada tanulhat magyar iskolákban; a magyar középiskolák egész sorát pusztítják ki és az utóbbi időkben a hóhérbárdot az elemiiskolák gyökeréhez is odailestették: tíz évvel ezelőtt még csak a magyar földirtokosostályt pusztították, ma azonban már sorrakerült a magyar iparos, kereskedő, városi polgár, vasutas, postás, bányász és munkás is. Törvényt akarnak hozni, hogy a vállalatoknál is az alkalmazottaknak csak egy-két hányada lehessen magyar, a többinek románnak kell lennie. A magyar élet ma már semmit sem ér idegen uralom alatt Erdélyben, mert a revízióellenes tüntetések során feldulják, felperzsélik a magyar házakat, vérengzenek, de igazságszolgáltatásra nem kerül sor.

Számos jel bizonyítja, hogy az elszakított magyarság sorsa válságosra fordult s igaza van Bethlennek amikor azt mondja, ha idejében nem sietünk segítségükre és nem tesszük meg ezirányban kötelezettségünket, hiába lesz revízió, ha közben kipusztult a magyarság az általunk igényelt területeken. Mit jelöl meg kötelezettségként Bethlen? Kettős feladatot. Az egyik a védelem azzal az elnyomással szemben, amelyet szomszédaink követnek. Ezt a kormánynak kell teljesíteni, mégpedig szerinte kötelessége energikusabb eszközökkel sikraszállni elnyomott testvéreink érdekében. A másik feladat az, hogy a magyar társadalom a rendelkezésre álló valamennyi eszközzel segítségére siessen az elszakított magyarságnak. Minél inkább áldozatkésőbb és tevékenyebb lesz a csonka hazában a magyar társadalom, annál inkább meglesz a lehetőség arra, hogy megmentsiuk elszakított véreinket.

HIRDESSÜNK

A Munka

politikai hetilapban

KÖZGAZDASÁG

A magyar állattenyésztés válsága.

A múlt évi jó termés az egész magyar társadalmat éledő önbizalommal töltötte el. Az összes foglalkozási ágak hasznát hozták abból, hogy a mezőgazdaság a természet jóvoltából a rendkívül alacsony terményárak ellenére egészében nagyobb bruttó bevételt ért el. A közel-múltig a mezőgazdaság fő jövedelmi ága, az állattenyésztés és értékesítés türehtő eredményt mutatott s ha a szarvasmarha árak alacsonyok is voltak, a sertésárak hónapokon át hasznát biztosították. Ez a bizakodó hangulat egy hónap óta a leg-súlyosabb aggodalomnak adott helyet. Bőséges esőzés sem változtat már azon a tényen, hogy szálastakarmányunk az idén jó, ha feleannyi lesz, mint normális években. A lucerna első vágása sikerült, ellenben baltacim nincs, a zabosbüköny rossz, a rétek hozama negyede a rendesnek. Az árpa az ország tulnyomó részében ugyaszólván megsemmisült. Az állatok tartása, felnevelése a küszöbönálló évben igen nehéz és szerfelett drága lesz. Egyarában a takarmányhiány a szarvasmarhaállomány fokozott piacra való hozatalát fogja az ősszel okozni. A soványmarha áresése romboló hatást gyakorol, majd a hizott marhára is. A kínálat úgy a termelő, mint a fogyasztó országokban rendkívül nagy lesz, piacaink eddig lassan teljesen elsoványodtak. Több, mint öt éve Svajcra túlnyomó marha nem megy, pedig korábban hizott marhánk legjobb és legbiztosabb piaca volt. Hosszu évekig a másodrendű marhának biztos piaca volt Franciaország. Három év óta ez is teljesen kikapcsolódott. Csehországba 1925-ig nagyszámú és értékes szarvasmarhát exportáltunk. Régebben ezerszámra vittünk ki Máltába és Görögországba is szarvasmarhát. Olaszország ugyan egyideig kárpótlást nyújtott az elvesztett piacokért, május elsejétől azonban a vámokat több mint kétszeresére emelte, hogy belöldi marhai számára magasabb árakat biztosítsa.

Nagy kárpótlást nem nyerhetünk a tejtermeléssel, mert a különböző elgon-dolásokat összeegyeztető és tökéletlenül végrehajtott szabályozások következtében tejhiány van Budapesten, ugyanakkor, amikor a korábban szállított tejnek csak a felét küldhetjük Budapestre, mert a másik feléért az előállítás költséget fele-részen sem fedező 6 filléres árt kapnánk.

Juhászatunk megsemmisülés-előtt áll a magas gyapjúárak ellenére, mert a bir-kára egyetlen felvevő országunkat, Franciaországot elzárkózása folytán ugyaszólván elvesztettük.

Mindezek után felmerül az a kérdés, hogy mivel fogjuk fenntartani az ország termelő erejét? Hogyan fogunk trágyát termelni? Ha eddig még nem volt kétség-telen, hogy csak a nagy trágyaerőben lévő föld bírja el a magyar szélső-séges klímát, úgy az idei rettenetes szárazság folytán kiderült, hogy azt a jól-művelt gazdagon trágyázott föld még csak valahogy kibírta, míg az elhanyagolt föld termése teljesen elpusztult. Németországba ugyan még hetenként 150 marhát szállítunk alacsony áron, Ausztriába is szállítunk hetenként 200 drb. marhát, ez a csekély mennyiség azonban nem pótol az elvesztett svájci és cseh piacért.

A magyar gazda helyzetét megne-hezíti még az a szerencsétlen abrakpolitika is, hogy az annyira fontos roz- és kukoricaabrakot olcsó áron eladjuk kül-földre s a gazdának hízalásra drága árut kell használnia.

A mezőgazdasági helyzetet csak a tiszta közgazdasági politika, a védvám-rendszer mellőzése, az igazságos deviza-politika, az ország terményeinek legcélszerűbb felhasználása mentheti meg.

Sporthíradó tippversenye

1934. június hó 10-én.

SBTC—MESE

DAC—PTK

BTK—PBÜSE

MVSC—DVTK

Név:

Cím:

A szelvények Peéss Árpádné foglalt, cukrász sütemény, cukorka, csokoládé üzletében Fő-utca 23. (Telefon 130) vasárnap délután 2 óráig adandók le.

Tippversenyben a győzelmet a Peéss-féle foglalt biztosítja.

Telefon: 46.

SALGÓ SERLEG CSOPORT

Telefon: 46.

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helység: Salgótarján, Fő-utca 244. sz. — Közl.: SZABÓ JÓZSEF elnök és KRAUTER GYULA főtitkár

Intéző és fegyelmi bizottság.

Kivonat a bizottság folyó hó 25-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A Bizottság az FBTC—SPAC se-lejtezőmérkőzés ügyében benyújtott FBTC beadványát felülvizsgálva megállapítja, hogy FBTC szabályokban előírt határidőn túl, tehát késve tett kifogást a fenti mérkőzés ügyében. Ezért FBTC kérelmét nem tárgyalja, illetve tárgytalannak te-kinti. SPAC-ot pedig utasítja, hogy a ju-nius hó 10-ére kitűzött KLE—SPAC mérkőzésen Kisterenyén jelenjen meg.

A Bizottság tudomásul veszi a fő-titkár jelentését, miszerint SFC a serleg-et beszolgáltatta, továbbá, hogy az I. osztály első és második, valamint a II. osztály első és második helyezett csapa-tok részére az Érmeket megrendelték.

A Bizottság a serleg és az érmek átadásának formáját és időpontját a kö-vetkező ülésen állapítja meg.

A Bizottság május hó 31-ére kitű-zött ZISE—ETK mérkőzés győzteseként ETK-t mondja ki részben azért, mert ZISE egyik játékosának magatartásából adódott az a pálya incidens, amely fent-jelzett mérkőzést félbeszakította, de kü-lönösen azért, mert ZISE csapata a sza-bályszerű várakozási időn belül nem volt hajlandó a mérkőzést tovább folytatni. A

Bizottság figyelmezteti ZISE-t, hogy já-tékosait épűgy fair játékra, mint ellen-felével szemben tanusítandó sportszerű magaviseletre nevelje, illetve figyelmez-tesse. Mert a ZISE játékosai által soro-zatosan elkövetett incidensek arra kész-tetik a Bizottságot, hogy az ilyen sport-szerűen viselkedés legközelebbi megis-métlése esetén épűgy a játékoskal, mint az egyesülettel szemben a legszigorúbban fog eljárni.

A Bizottság Gampe Gyula ZISE já-tékost a Fegyelmiszabályzat 348. §-ának a) pontja alapján 1 hétre eltűltja a játé-k-tól június hó 11-ig.

A Bizottság Szabó József ETK já-tékost a Fegyelmiszabályzat 327. §-ának a) pontja alapján 3 hétre eltűltja a játé-k-tól június hó 25-ig.

A Bizottság Trajbár Ferenc ZISE játékost a Fegyelmiszabályzat 330. §-ának a) pontja alapján 6 hétre eltűltja a játé-k-tól július hó 16-ig.

A KLE—Serleg következő mérkőzé-seit az alábbi időpontban állapítja meg: KLE—SPAC június 10-én KLE pá-lyán 1/5 órákor.

BSE—SAC június hó 17-én KLE pályán 1/5 órákor.

Szabó József
elnök.

Krauter Gyula
főtitkár.

Két ház eladó. Bővebbet Pécskő-utca 55 sz. alatt.

Jónás-telepen, Jónás-köruton a 3. és 4. számú házak eladók.

Ismerd meg önmagadat. Írá-sodból megmondja a grafológus. Fő-utca 166. Csak rövid ideig. Fo-gad keddtől, d. e. 8 tól este 10-ig.

Bérbeadó lakás. Mátraverebély községben finom, egészséges lakás 2 szoba 1 konyha, 1 kamra esetleg 3 szoba, pince rövid vagy hosszú időre azonnal kiadó. A szobák festett, deszkás, a konyha, fo-lyosó cementlappal. Nagy gyümölcsöskert szép udvar. Megbeszélni lehet id. Vere-bélyi Istvánnál helyben.

HIRDESSÜNK

A Munka

politikai hetilapban

M. kir. államrendőrség salgótarjáni kapitánysága.

563/1934. szám.

Tárgy: Radó László kerületi szin-igazgató 1934. június hó 1-től július hó 13-ig szin-előadások tartására kér engedélyt.

A közönséget érdeklő rendelkezések.

A rend biztosítása és fenntartása ér-dekében a helyi viszonyoknak megfele-lően még elrendelem, hogy a város pol-gármesteri hivatala által megállapított s jóváhagyott helyárakat és ruházati díja-kat feltüntető táblákat megfelelő helyen függessze ki. A pénztár közelében a szin-házterem ülőhelyeinek elrendező tájékoz-tató rajzát ugyancsak függessze ki. A színházterembe vezető ajtókat a folyosó felőli részén, szembetűnő helyen jelöl-tesse meg, hogy az ajtók közül melyik szolgál és használható az illető helysorok bejáratául. Az ülőhelyeket a középbejá-rónál a hely minőségén felül jobb és bal oldal megnevezéssel is el kell látni.

A széksorok közötti közlekedő fo-lyosókon állodogálni, vagy ott bármit is elhelyezni, ami a szabad forgalmat a leg-csekélyebb módon is akadályozhatná ti-los. Botot, ernyőt, vagy csomagot a né-zőtérre bevinni nem szabad. A nézőtér-en a közönség nem viselhet oly kalapot, mely a hátul ülők kilátását akadályozhatja, vagy korlátozhatja. Nem kötelezhető a közönség arra, hogy ruházatát stb. ruha-tárba helyezze el, de a nézőtérre csak úgy szabad bemenni és helyet foglalnia, ha felsőruháját, stb. magánviseli. Ezeket

ott ölben tartani, vagy székre stb. helyre tenni, bárhol felfüggeszteni tilos. A ru-határ kezelő a ruházati cikkeket szelvény (számozott cédula, blokk) ellenében ve-heti át. Kiadás a közönség érkezési ide-jé szerint eszközönd. Tehát a szokásba vett ruhakikészítés tilos.

Különös súlyt fektetnek arra, hogy a terem összes ülőhelyei lécrud alátételével rögzítve legyenek. A terembe tehát rö-gzítetlen széket bárhová is beállítani szigorúan tilos. Ez a tilalom nem vonatko-zik a zenekari tagok ülőhelyeire. Ezen székek közül egyet sem szabad a közön-ség használatára átengedni.

A színpadon, az öltözőben előadás alatt idegeneknek tartózkodni tilos. Ké-sőn érkező közönséget a nézőtérre be-bocsájtani csakis szünetek alatt szabad. Erről szembetűnő táblán a közönség fi-gyelmeztetendő. Ez alól kivételt tehet és engedélyt adhat a mindenkor ügyeletes rendőrtiszt(z) zenekritikusnak, sajtó képvi-selőjének stb.). Előadás alatt a folyosón tartózkodni, ott ezen idő alatt zajongani, vagy egyéb módon az előadás menetét, a közönség élvezetét háborítani tilos.

A WC-t a férfiak csak az udvarfe-lőli bejáraton át használhatják, ezért a folyosó felőli bejárata lezárandó. A női és a férfi WC a szokásos módon jel-lendő meg.

Aki e véghatározatban foglalt ha-tósági intézkedéseimet megszegi, vagy ki-játsza, — amennyiben más törvénybe, vagy rendeletbe nem ütközne, az 1879. évi XL. t. c. 78. §-ban körülírt bünte-tendő kihágást követi el.

Salgótarján, 1934. május hó 26-án.

M. kir. Rendőrkapitányság.

Nógrád és Hont k. e. e. vármegyék 8348/934 alispánjától.

Tárgy: A törvényhatósági vá-lasztók névjegyzékének össze-állítása.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy az 1929. évi XXX. tc. 11. §-a értelmében Nógrád és Hont közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék törvényhatósági választók névjegyzékének alapjául szolgáló, az ország-gyűlési választók 1935. évre érvényes névjegyzékéből törölt egyének betűren-des, a törlés okának feltüntetésével egy-beállított névjegyzéke folyó évi június hó 15-ig bezárólag a vármegye székhá-zában közszemlére kitétetett.

A törlés ellen az értesítés kézhez-vételét követő naptól számított 15 nap alatt — az akinek neve törölve lett — felszólammással élhet az igazoló választ-mányhoz (főispán elnök címére.)

Balassagyarmat, 1934. május 30.

Baross
alispán.

Nógrád és Hont közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék közp. választmánya. 12—1934. kpv. szám.

Hirdetmény.

A m. kir. Belügyminiszter urnak 188.100—932 III-a. számú körrendelete értelmében a központi választmány által elkészített és Nógrád Hont közigazgatá-silag egyelőre egyesített vármegyék terü-letére érvényes országgyűlési képviselő-választók pótnévjegyzékai és a kihagyot-tak névjegyzékai minden szavazókörben közszemlére lesznek kitéve 1934. évi május hó 16 napjától 1934. évi június 14 napjáig bezárólag. Ugyanezen idő alatt a választó kerületek székhelyeit képező Salgótarján és Balassagyarmat m. váro-sokban, Szécsény és Szirák nagyközsé-gekben, Rétság, Drégelypalánk község-ekben és Nagymaros nagyközségben a vá-ro-s, illetve a községkén közszemlére lesznek kitéve a választókerületbe tar-tozó összes községek pótnévjegyzékai és a kihagyottak névjegyzékai is. A váro-sokban ugyanezen idő alatt ezeknek a névjegyzékeknek az egyes házak lakóira vonatkozó részét az illető házban feltűnő helyen ki kell függeszteni. A megjelölt napokon a községi (városi) előjáróság egyik tagjának jelenlétében délelőtt 8 órától 12 óráig a névjegyzéket bárki megtekintheti és hétköznapiokon délután 2 órától 6 óráig lemásolhatja.

Azok, akik a névjegyzék ellen az 1925. évi XXVI. t. c. 40. §-a értelmében felszólammással élni jogosultak, felszólam-lásaikat 1934. évi május hó 16. napjától ugyanazon hónap 30-ik napjáig bezáró-lag a vármegyei központi választmány-hoz intézve a községi (városi) előjáró-ságnál írásban benyújthatják. A benyuj-tott felszólamlások benyújtásuktól kezdve 1934. évi június hó 14 napjáig bezáró-lag a községi előjáróságoknál ugya-csak közszemlére lesznek kitéve és azokra június hó 14 napjáig ugyancsak az elő-járóságoknál írásbeli észrevételek nyujt-hatók be. Azok, akiknek a „névjegyzékbe felvételre való jogosultságuk az 1934. év folyamán nem az előírt korhatár betöl-tése címén, hanem bármely más jogci-men (1925. évi XXVI. t. c. 1—4 §. és 33. §. 5. bekezdése) nyílik meg, 1934. évi május hó 15-től ugyanezen hónap 30-ik napjáig a városok polgármesterei-nél és a községi (kör) jegyzőnél írásban, vagy személyesen szóval kérhetik a pót-névjegyzékbe való felvételüket. A szóbe-lileg előterjesztett kérelmet jegyzőkönyvbe kell foglalni.

Június hó 15-én Salgótarján és Ba-lassagyarmat m. városok polgármesterei, valamint a községi és körjegyzők a pót-névjegyzékeket, a kihagyottak névjegyzé-keit a benyújtott felszólamlásokkal és ész-revételekkel, továbbá a választójogosult-ság szempontjából átvizsgált kérelmeket, a kérelmekre rávezetett észrevételekkel, valamint a felszólamlások iktatókönyvé-vel együtt közvetlenül küldönc útján a vármegye alispánjához beterjesztik.

Balassagyarmat, 1934. apr. 30.

Baross s. k. alispán,

a központi választmány elnöke.

Hirdessen „A MUNKA”-ban!

97/1932 vght. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Gábor Ferenc salgótarjáni lakos ügy-véd által képviselt Rokos József salgótarjáni la-kos végrehajtónak javára 1000 P tőke és több követelés járuléka erejéig, a pétervásári kir. já-rásbíróaság 1931 évi 2235/4 sz. végzésével elren-delt kielégítési végrehajtás folytán végrehaj-tást szenvedőtől 1932 évi január hó 5-én lefoglalt 3240 P-re becsült ingóságokra a pétervásári kir. bíróság Pk. II. 2235/1931 sz. végzésével az árve-rés elrendelítve, annak az 1908. évi XXI. t. c. 20. §-a alapján a következő megnevezett:

Dr. Leopold Elemér ügyv. ált. képvis. Shell kőolaj rt. javára, dr. Lindner Oszkár ügyv. által képvis. Vacuum Oil Olaj rt. javára, dr. Deutsch Béla ügyv. ált. képvis., dr. Fodor Gyula ügyv. ált. képvis., továbbá a foglalási könyvből kinem tünő más foglaltatott javára is, az árverés megtartását elrendelem, de csak arra az esetre, ha kielégítési joguk ma is fennáll és ha ellenük halasztó hatá-lyu igénykereset folyamatban nincs. — végrehaj-tást szenvedő lakásán, üzletében Sirok községben Hivatalból, leendő megtartására határidőül 1934. évi június hó 15 napjának d. u. 3 órája tűztetik ki, amikor a bíróság lefoglalt ingomobil, benzín motor, gramofon, rádió, hegedű tokkal s egyéb ingóságokat a legelőbbit igérőnek, de leg-alább a becsárak kétharmad részéért, készpénzize-tés mellett elfogom adni még akkor is, ha a be-jelentő fél a helyszínen nem jelenne meg, ha csak ellenkező kívánságot írásban nem nyilvání-t.

Pétervásár, 1934. évi május hó 26.

Olvasathatlan aláírás
kir. bír. végrehajtó.